

[Alsing Andersen.]

tionstiden, vil vi gøre det som Regeringsparti, og der er aldeles ikke noget mærkværdigt i de Citater, det ærede Medlem læste op her.

Over for det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg blot gentage, at det aldrig har været det socialdemokratiske Partis Princip at drive negativ Oppositionspolitik, men at vi netop ogsaa som Oppositionsparti, ogsaa som et lille Parti, har været beredt til et positivt Samarbejde med dem, der var Flertallet her i Landet, for ad positiv Vej at søge at fremme vore Ideer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Hvis det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen ikke har forstaaet, hvad jeg vilde med mine Citater, eller hvad der laa i dem, saa trøster jeg mig med, at sikkert alle andre Tilhørere har forstaaet det.

Jørgen Jørgensen: De ærede Medlemmer Hr. Hans Pinstrup og Hr. Nørgaard har over for mig gjort opmærksom paa den Ulighed i Indkomsterne, der findes i Byerne, i København og paa Landet, og man har derudfra villet hævde, at denne Regering ikke har Øjet aabent for, at den Politik, der føres i disse Aar, i særlig Grad begunstiger Byerne i Modsætning til Landbruget. Nu maa jeg for det første sige, at denne Tale om, at Indkomsterne i Byerne ikke er gaaet ned, og at Indkomsterne i Landkommunerne er faldet stærkt, er jo ikke noget nyt. Det har netop været Regeringens Begrundelse for at fremsætte alle de Forslag, Regeringen er mødt med, som gik ud paa paa de Omraader, hvor Staten har Indflydelse, at skabe en vis økonomisk Udligning — alle de Skattelove, der havde til Formaal at skaffe en Skatteindtægt fra de Befolkningslag, der ikke havde mærket Krisen føleligt, til Støtte for andre Befolkningslag, for hvilke Krisen var haard, alle de Forslag, der gik ud paa Skat paa store Indkomster, paa stabile Indkomster, paa Aktieselskaber, paa Grundværdierne i Byerne. Men hvad var de ærede Medlemmer Hr. Nørgaards og Hr. Hans Pinstrups Bidrag til denne Udligning? Deres Bidrag var, at de stemte imod, hver Gang et saadant Forslag blev forelagt. De Herrer maa undskylde, men det kan ikke tages alvorligt, naar de gaar ud i Befolkningen og gør sig til Talsmænd for en økonomisk Udligning af den Karakter, de her har nævnt.

Jeg ved, at Venstre deroverfor vil sige: Ja, men vi fik jo aldrig gennemført vort egentlige Formaal: at skaffe den økonomiske Ligestilling mellem Erhvervene, som vi ønskede; vi fik jo aldrig gennemført vor Tilpasning. Men før denne Tilpasning glider over i Historien, tror jeg, at der en Gang endnu maa gøres op med, hvad det var for en Tilpasning, og hvilken Indflydelse den vilde have faaet over for Erhvervene. Der er her fra dette Sted Gang paa Gang blevet spurgt Venstre, Venstres Fører i sin Tid, Hr. Madsen-Mygdal, og Venstres nuværende Fører: Hvad skulde denne Tilpasning gaa ud paa? Der er aldrig givet Svar. Af det Parti, der siger, at Tilpasning er det eneste rigtige, at Tilpasning kunde klare alle Vanskeligheder, er der aldrig blevet stillet noget som helst Forslag om en saadan Tilpasning. Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger i Gaar, at alle ved, hvad Venstres Forslag gaar ud paa. Ja, men Venstre har ingen Forslag stillet om nogen Tilpasning, der kunde faa nogen som helst Betydning for Erhvervenes Ligestilling. Derfor siger jeg: Før dette Ord „Tilpasning“ gaar over i Historien, maa vi have at vide, hvad denne Tilpasning er for noget.

Staten har 4 Udgiftsomraader, der har Betydning. Jeg ser bort fra de frie Bevillinger, som vi nu ikke hører mere om her fra Talerstolen; for et Aars Tid siden rullede jo Venstres Medlemmer med Millioner paa dette Omraade, men efter at Spareudvalget er kommet i Arbejde, hører vi ikke mere dertil. De 4 Hovedudgiftsomraader er: Militæret, Sociallovgivningen, Lønninger og Renter. Og af disse Omraader vil Venstre ikke spare paa Militæret, der kan ikke spares mere paa Renterne, end der bliver sparet, og Venstre har for kort Tid siden været med til at gennemføre en Sociallov med de Takster, vi har. Over for Lønningerne har Venstre ganske vist mødt med Forslag, der kunde have betydet en Udgiftsnedsettelse paa nogle Millioner Kroner. Men det er ogsaa det eneste. Nu vil jeg gerne vide, om noget Menneske inden for Venstre tør staa op og sige, at en Nedsettelse af Statens Udgifter med nogle Millioner Kroner kunde faa nogen som helst direkte eller indirekte Virkning i Retning af at udligne Forholdet mellem Landbruget og de andre Erhverv. En Udgiftsnedgang paa nogle Millioner Kroner, eller hvis vi virkelig vil være rundhaandede over for Venstre og sige: 10—15 Mill. Kr. —, ja, ingen vilde jo have noget som helst imod, at der blev gjort Bestræbelser for at bringe Udgifterne ned, hvor der virkelig kunde spares, og en Udgiftsnedgang paa 10—15